



Łączy między Światową Radą Wykonawczą i Wspólnotą Życia Chrześcijańskiego

**Światowy Dzień WŻCh 2014
Od naszych korzeni ku misji w nowych obszarach**

Drodzy przyjaciele

Miniony rok był obfitował w wydarzenia, gdyż świętowaliśmy na całym świecie 450-lecie świeckich wspólnot ignacjańskich! Aby podsumować rok jubileuszowy, zapraszamy całą wspólnotę światową do włączenia się solidarnie w pełne radości oraz wdzięczności obchody Światowego Dnia WŻCh.

Bóg jednoczy nas coraz bardziej we Wspólnotę Światową. Powiększa też naszą liczebność oraz różnorodność. Stąd, wspólnoty lokalne i krajowe zaproszone są do wspólnego świętowania i zebrania najważniejszych owoców minionego roku, by z większą hojnością i nadzieją wyczekiwać pięćsetlecia. Spośród bogatego zestawu propozycji przedstawionych podczas Zgromadzenia Światowego w Libanie, proponujemy kilka do własnych przemyśleń i do dzielenia.

W centrum zainteresowania Zgromadzenia Światowego znalazł się temat: *Od naszych korzeni ku misji w nowych obszarach*.

1. Od naszych korzeni

Wspólnota Światowa ma za sobą wspaniały czas przygotowań oraz wydarzenie jakim było Zgromadzenie Światowe w Libanie. Zgromadzenie to stanowiło nie tylko punkt kulminacyjny obchodów 450-lecia istnienia świeckich wspólnot ignacjańskich, ale było też ważnym krokiem w określaniu naszej tożsamości jako Wspólnoty Światowej. Zdecydowaliśmy by Zgromadzenie odbyło się na Bliskim Wschodzie, ziemi, w której odnajdujemy część naszych najgłębszych korzeni, ziemi niezrównanego piękna i historii, ziemi bogatej w kontrasty religijne, ziemi, która była świadkiem tak wielkiej współpracy między ludźmi, wzajemnych relacji i rozwoju ludzkości. Ziemi obecnie wyniszczonej wojną i trudnościami, ziemi, której nie są obce ludzkie zmagania.

Wspólnota Światowa poczuła się zaproszona do tego, by cieszyć się swoją historią i tożsamością na tej Świętej Ziemi. Zgromadzenie stało się wspaniałą chwilą łaski, w której rozpoznaliśmy siebie samych bardziej prawdziwie, jako uczniów Jezusa – człowieka, który przeżył w swoim życiu radości i sprzeczności tajemnicy ludzkiej, tak mocno objawiające się na Bliskim Wschodzie. W ten sposób sam Bliski Wschód stał się znakiem przypominającym nam o naszej tożsamości i naszych najgłębszych tęsknotach. Ziemia ta stała się nowym obszarem, który pośredniczył w ponownym odkryciu łaski bycia wspólnotą światową, w rozpoznaniu wspólnych zranień oraz przyjęciu postawy solidarności ze wspólnotą ludzką.

Zastanawiając się nad najważniejszymi momentami 450 lat naszej historii odczuliśmy wdzięczność za dar WŻCh, jako wspólnoty założonej, kształtowanej, przystosowanej oraz współtworzonej z pokolenia na pokolenie przez świeckich członków i liderów, a także przez innych kompanów, zwłaszcza naszych braci jezuitów.

Do refleksji i dzielenia

- *Czego nauczyliśmy się przyglądając się naszej 450-letniej historii?*
- *Czy odczuliśmy wdzięczność za WŻCh jako dar dla nas samych, dla naszego kraju, dla świata?*
- *Jak możemy ucieszyć się tym darem?*

2. Dzielenie się naszym powołaniem i drogą w WŻCh

Obecnie jesteśmy wspólnotą, organizacją światową z członkami w ponad 60 krajach. Jesteśmy zaangażowani na różnych etapach życia, w różnych okolicznościach, kulturach i w różnych usługach. A jednak, jak doświadczyliśmy tego podczas Zgromadzenia w Libanie oraz we wspólnocie światowej, łączy nas jedność Ducha i charyzmatu ignacjańskiego. Jesteśmy braćmi i siostrami dzielącymi jako Wspólnota Życia Chrześcijańskiego bardzo wartościowy dar. Wzrasta poczucie jedności i solidarności w jednej wspólnocie światowej. Dojrzewamy razem. Dzielimy się radościami i smutkami. Przykładowo łączymy się z naszymi braćmi i siostrami na Bliskim Wschodzie cierpiącymi skutki wojny i przemocy. Uczestniczymy też w trudnych doświadczeniach naszych braci i sióstr w Sudanie Południowym. Część z nich została zmuszona do ucieczki z własnych domów i zamieszkania na otwartej przestrzeni w prowizorycznych schronieniach stworzonych z kartonu i płacht. Łączymy się w cierpieniu z tymi, których członkowie rodzin zostali porwani lub zamordowani z powodu panującej w ich krajach przemocy. Łączymy się też w radościach! Świętujemy z tymi rodzinami, które witają nowo narodzone dziecko! Cieszymy się osiągnięciami wspólnot, które stworzyły możliwość kształcenia dzieciom, które były tego pozbawione. Dzielimy radość tych wspólnot, którym udaje się przemieniać na lepsze życie innych ludzi, np. poprzez programy odnowy dla małżeństw i rekolekcje dla młodzieży.

Jako WŻCh rozpoznajemy wezwanie, by podążać głębiej, korzystając z ignacjańskich sposobów modlitwy, wsłuchując się i otwierając na poruszenia Ducha Świętego.

Słyszemy Boże zaproszenie, aby głębiej przeżywać nasze powołanie ludzi świeckich zaangażowanych w świecie, dając świadectwo o Chrystusowym przesłaniu miłości, pokoju i radości.

Do refleksji i dzielenia

- *Przypomnijcie sobie niektóre z opowieści wspólnot WŻCh na świecie. Które z historii członków lub wspólnot WŻCh Was poruszyły?*
- *Pamiętajcie o wspólnocie WŻCh na Bliskim Wschodzie – w Libanie, Egipcie, Syrii – jako o darze dla wspólnoty światowej.*

3. Ku nowym obszarom

Gdzie znajdują się nowe obszary? Na Zgromadzeniu usłyszeliśmy bezpośrednią relację braci i sióstr z Bliskiego Wschodu o wydarzeniach oraz aktualnych troskach związanych z przemocą w ich krajach. Wysłuchaliśmy członków WŻCh i jezuitów zaangażowanych w projekty ekologiczne, pracujących z rodzinami, zajmujących się problemem ubóstwa na świecie, „głosujących za pomocą portfela”, prowadzących kampanię na rzecz edukacji dla wszystkich dzieci, wychodzących ku młodzieży w Kościele itd. Poznaliśmy jak zróżnicowane są obszary naszej pracy i jak różne formy przyjmują.

Najpilniejsze i najważniejsze zadania czekają niektórych z nas we własnych rodzinach. Nowe obszary mogą być bardzo osobiste i wymagać wiele odwagi w poszukiwaniu Bożej obecności i ścieżek w naszej konkretnej rzeczywistości. Mamy nadzieję, że nasze wspólnoty coraz lepiej i hojniej potrafią towarzyszyć jeden drugiemu na tych ścieżkach. Inni są powołani do tego, by wyjść dalej i podejmować większą odpowiedzialność w swoich miejscach pracy i w społeczności lokalnej. Jeszcze inni są wezwani do współpracy w instytucjach ignacjańskich, takich jak szkoły, uniwersytety, ośrodki rekolekcyjne, duszpasterstwa młodzieży i młodych dorosłych, sieci rzecznictwa itp. Na przykład WŻCh w Urugwaju założyła ośrodek dla dzieci, w którym mogą one spędzać czas po szkole. Możecie wspomnieć też inne przykłady. Część osób jest powołana do rzecznictwa (działania na rzecz), na poziomie lokalnym, krajowym lub nawet międzynarodowym na rzecz najbardziej bezbronnych. Niektóre z takich działań zaprezentowanych na Zgromadzeniu to inicjatywa Republiki Dominikany na rzecz edukacji, rzecznictwo w Organizacji Narodów Zjednoczonych i projekt WŻCh w Amazonii. Trwając w postawie otwarcia na Boże wezwania, usłyszeliśmy lub może jeszcze usłyszymy kolejne tego typu zaproszenia i otrzymamy łaskę, by na nie odpowiedzieć.

Podczas jednego z dni Zgromadzenia Światowego delegaci sami wybierali i włączali się w pracę jednej z czterech grup roboczych: „misja w życiu codziennym”, „misja w dziełach instytucyjnych”, „działania międzynarodowe”, „współpraca jezuitów – świeccy”. Interesującym było, że grupy te uformowały się bezproblemowo. Doświadczenie to potwierdziło moc Bożego zaproszenia oraz naszą otwartość, by odpowiedzieć z tak

wielu różnych poziomów z silnym poczuciem zaangażowania w jedną Misję Boga. Jako że rozpoznajemy różnorodność darów w nas samych i innych, potrafimy docenić i wspierać tę różnorodność misji i w ten sposób kształtować w sobie większą hojność.

Życie naszej Wspólnoty jest dla nas wezwaniem i wsparciem w drodze ku nowym obszarom. W pierwszym rzędzie przez uświadamianie nam okoliczności, w których się poruszamy, jakimi są: rodzina, miejsce pracy, kontekst społeczny, środowisko oraz potrzeby wokół nas. Jesteśmy wezwani, by sięgać głębiej i odnajdywać życie i pasję, które wzbudza w nas Chrystus, byśmy sprostali tym potrzebom. Jesteśmy wezwani do bliższej relacji z Chrystusem, by żyć prosto, z miłością i pokojowym nastawieniem, idąc wraz z tymi, którzy cierpią i są bezbronni, dzieląc się radością i miłością oraz pokojem Chrystusa.

Do refleksji i dzielenia

- *W jaki sposób jestem wezwany, by lepiej słyszeć w sobie powołanie Boże i na nie odpowiadać?*
- *Jak mogę zwiększyć swój wkład we wzrost poczucia misji u członków mojej wspólnoty WŻCh, lokalnej i podstawowej?*
- *Czy korzystanie z procesu RPWR (rozeznawanie, posyłanie, wspieranie, rewizja) prowadzi nas ku większej otwartości i hojności w podążaniu ku nowym obszarom, w wymiarze indywidualnym i wspólnotowym?*

Zakończenie

Po zakończeniu jubileuszu, zachęcamy wszystkie wspólnoty narodowe do podzielenia się jego owocami ze wspólnotą światową. W dowolny sposób (przez zdjęcia, muzykę, szkic, sztukę, relację), za pośrednictwem Sekretariatu Wspólnoty Światowej. Zobowiązujemy się znaleźć metodę, by przekazać Wasze relacje i refleksje oraz owoce jubileuszu całej wspólnotocie światowej.

Edel Churu
Wiceprezydent

Ann Marie Brennan
Doradca